

புதிய நூலகம்

இதழ் 11

15-02-2012

நூலகம் 10000

நூலக நிறுவனம் கடந்த தைப்பொங்கலன்று ஏழு ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்து எட்டாவது ஆண்டில் செயற்பாடுகளைத் தொடங்கியுள்ளது. நூலக வலைத்தளத்தில் (www.noolaham.org) நூல்விபரப்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை 2011 நவம்பர் இறுதியில் பத்தாயிரத்தினைத் தாண்டியுள்ளது. இவ்விரு அடைவுகளையும் கொண்டாடுமுகமாக **நூலகம் 10000** எனும் சிறப்பு விழா எதிர்வரும் பெப்ரவரி 25 அன்று கொழும்பில் நடைபெறவுள்ளது.

நூலக நிறுவன அடைவுகள்

- நூலகத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது 2005
- நிதி பயன்படுத்திய முதற் செயற்றிட்டம் 2006
- முதலாவது அலுவலகம் 2007
- முதல் நிதிச் சேகரிப்புச் செயற்பாடு 2007
- முதல் இணைந்த செயற்றிட்டம் 2007
- நூலக நிறுவன அமைப்பு 2008
- அலுவலர்கள் இணைக்கப்பட்டனர் 2009
- முதலாவது ஆண்டறிக்கை (2008 இற்கானது) 2009
- நூலக நிறுவன வலைத்தளம் 2010
- நூலக நிறுவனம் பதிவுசெய்யப்பட்டது 2010
- செய்திமடல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது 2011
- முதலாவது வியூகத் திட்டமிடல் 2011

நூலக வலைத்தள அடைவுகள்

நூலக வலைத்தளம் இந்திய மொழி எண்ணிம நூலகங்களில் முக்கியமான-தொன்றாகும். 2005 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த எண்ணிம நூலகம் 10,000 க்கும் அதிகமான இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாவணங்களைக் கொண்டதாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

- 100 ஆவணங்கள் டிசம்பர் 2005
- 5,000 ஆவணங்கள் டிசம்பர் 2009
- 10,000 ஆவணங்கள் நவம்பர் 2011

இலங்கைத் தமிழ் ஆவணங்கள் அல்லாத சுமார் 500 க்கும் அதிகமான மின்னூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் அயலகம் எனும் பகுதியில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஏறத்தாள 3000 நிறுவனங்கள், வலைத்தளங்கள் தொடர்பான தரவுகளும் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கோகிலா மகேந்திரன்

கோகிலா மகேந்திரன் (நவம்பர் 17, 1950, தெல்லிப்பளை, விழிசிட்டி, இலங்கை) ஈழத்து எழுத்தாளர். கலைத் திறானாய்வாளர், நாடகக் கலைஞர், சமூகசிந்தனையாளர், உளவள ஆலோசகர். இவர் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், விமர்சனம், நாடகம் எனப் பன்முகப் பரிணாமம் கொண்ட பல விடயங்களை எழுதியுள்ள பன்முகக் கலைஞர். இவரின் எழுத்துக்கள் இலங்கையின் புகழ் பெற்ற பத்திரிகைகளில் எல்லாம் இடம் பிடித்திருக்கின்றன,

இவரின் தந்தை செல்லையா சிவசுப்பிரமணியம் சமய எழுத்துக்காக சாகித்திய விருது பெற்றவர். தாயார் செல்லமுத்து. பன்னாலை சேர் கனகசபை வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று, பின்னர் தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானக்கல்வியைக் கற்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீட மாணவி. 1974 இல் யாழ்ப்பாணம் பொலிகண்டி தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கி, 1994 இல் அதிபராக பதவி உயர்வு பெற்று, 1999 இல் அதே கல்விப்புலத்தில் பிரதிப்பணிப்பாளராக உயர்ந்து தனது தொழிலில் உச்ச நிலையை அடைந்தவர். கல்வித்துறைக்குச் சமாந்தரமாக உளவியல் பற்றியும் உளவளத்துணை பற்றியும் மனவடுவுக்கு அளிக்கப்படும் உளச்சிகிச்சை பற்றியும் கற்றவர். அரசு பணியில் இருந்த காலத்திலேயே எழுத்துப் பணியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதோடு நாடகத் துறையையும் முறையாகக் கற்று நாடக ஆசிரியர் தரப் பரீட்சையில் தேர்வு பெற்றவர். இவர் 2007 இல் அரசு பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

1972 இல் குயில் சஞ்சிகையில் வெளியான "அன்பிற்கு முன்னால்" என்பது இவரது முதலாவது சிறுகதையாகும். மொத்தம் 76 சிறுகதைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். இக்கதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவை இவரது ஆறு சிறுகதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள் "பிரசவங்கள்", "வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்" ஆகிய இரு தொகுதிகளும் தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றது. பின்னைய நூல் வடகிழக்கு மாகாண இலக்கிய விருதினையும் வென்றிருந்தது.

ஈழநாடு பத்திரிகையிலும் சுடர் சஞ்சிகையிலுமாக இவர் பல குறுநாவல்கள், நாவல்களை எழுதியிருப்பினும், "துயிலும் ஒருநாள் கலையும்", "தூவானம் கவனம்" ஆகிய இரு நாவல்களுமே நூலுருப் பெற்றுள்ளன. நாடகங்களில் குயில்கள், கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு, அரங்கக் கலையின் ஐம்பதாண்டு ஆகிய மூன்றும் பனுவல்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. "விஞ்ஞானக் கதைகள்" என்ற அறிவியல் புனைகதை நூல் ஒன்றையும் எழுதியுள்ளார்.

பெண்ணியம் பற்றிய கருத்தியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர். பெண்ணியக் கருத்துக்களை தனது சிறுகதைகளிலும் நாவல்களிலும் வெளிப்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டவர்.

இலங்கை வானொலியில் பூவும் பொட்டும், இசையும் கதையும், நவசக்தி, கலைக்கோலம், இளவேனில் போன்ற வானொலி சார் நிகழ்வுகள் பலவற்றில் இவர் பங்கு பற்றியுள்ளார். "சைவநற்சிந்தனை" என்ற தொடரில் ஒலித்த இவரது குரல் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது.

"கேள்விகளின் முழக்கம்" எனும் இவரது நாடகம், வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் "நாடக கலாவித்தகர்" என்ற பட்டத்தினை இவருக்கு ஈட்டிக்கொடுத்தது. இது தவிர மேலும் 23 நாடகங்களை இவர் எழுதி இயக்கியுள்ளார்.

வட இலங்கை சங்கீத சபையின் நாடக கலா வித்தகர் என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர். இரண்டு முறை இலங்கை சாகித்தியப் பரிசையும் பெற்றவர்.

புதிய நூலகக் குறிப்பு: கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் 20 க்கும் அதிகமான நூல்களை எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது 23 நூல்கள் நூலக நிறுவனத்தினால் மின்வருடப்பட்டு நூலக வலைத்தளத்தில் (www.noolaham.org) உள்ளன. இந்த நூல்களை ஆவணப்படுத்தத் தந்ததோடு மின்வருடுவதற்கும் உதவிகள் செய்திருந்தமை முழுமையான ஆவணப்படுத்தலைச் சாத்தியமாக்கியது.

புதிய நூலகம்

இதழ் 11

15-02-2012

ஆசிரியர்
சு. குணேஸ்வரன்

இது ஒரு நூலக நிறுவன வெளியீடு
noolahamfoundation@gmail.com

புதிய நூலகம் இதழின் உள்ளடக்கம் அனைத்தும் நூலக நிறுவனத்தின் நிலைப்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்குமென்றில்லை. வெளியாகும் கட்டுரைகளின் கருத்துக்கள் கட்டுரையாளர்களுடையவை. புதிய நூலகம் இதழுக்கென எழுதப்படும் உள்ளடக்கம் Attribution-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0) உரிமத்துடன் வெளியாகின்றது. மறுபதிப்புக்கள் அவற்றின் மூலப்பிரதியின் உரிமத்துடன் வெளியாகின்றன.

ஆவணமாக்கலில் பாடசாலை நூலகங்களின் பங்களிப்பு

கு. ஜெயகௌரி

நூலக உதவியாளர், உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி

பண்டைக்காலம் தொட்டு ஏதோ ஒரு வகையில் மக்கள் தாம் வாழ்ந்த வாழ்வின் அடையாளங்களை தம் சந்ததிகளுக்குக் கையளித்துவிட்டே செல்கிறார்கள். இது காலங்காலமாக இடம்பெற்றுவரும் ஒரு செயற்பாடாகும். அன்று ஏட்டிலும் சுடுமண் வடிவங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடுகளிலும் பதிவு செய்தவற்றை இன்றும் ஆவணமாகப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் பாடசாலை நூலகங்கள் இந்த ஆவணமாக்கலில் எவ்வாறு பங்கெடுக்கலாம் என்பது பற்றிய ஓர் அறிமுகமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

“ஆவணமாக்கல் (Documentation) என்பது ஒன்றைப் பற்றிய அறிவுக்குத் தேவையான ஆவணங்களைப் பெறுதல் அல்லது உருவாக்குதல் ஒழுங்கமைத்தல் பாதுகாத்தல் பகிர்தல் போன்ற செயற்பாடுகளைக் குறிக்கின்றது.” (ஆதாரம்-விக்கிப்பீடியா)

ஒரு சமூகம் எப்படி வாழ்ந்தது என்பதை வருங்காலச் சந்ததிக்கு எடுத்துக் கூறும்முகமாக ஆவணமாக்கல் முக்கியமாக அமைந்துள்ளது. பண்டைய மக்களின் வாழ்வை அவர்களின் பண்பாட்டை இன்றும் கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடுகளிலும் தேடிக்கொண்டுதானே இருக்கிறோம். அதேபோல் இன்றைய எமது வாழ்வும் சரியாகப் பேணப்படவேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர்தம் வரலாறோ வாழ்வு பற்றிய ஆதாரங்களோ தொடர்ச்சியாகப் பேணப்படவில்லை. அவ்வாறு பேணப்பட்ட சொற்ப ஆதாரங்களும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டோ அல்லது மறைக்கப்பட்டோ அல்லது சிதைக்கப்பட்டோ வந்துள்ளமை நாம் அறிந்த வரலாறு ஆகும்.

இன்று எமது ஆவணங்கள் ஆங்காங்கு தனிநபர் முயற்சியாலும் கூட்டுழைப்பாலும் பேணப்படுகின்றன. இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக நூலகம் திட்டத்தின் ஊடாக ஈழத்தமிழரின் பத்தாயிரம் வரையான எழுத்தாக்க ஆவணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்விடத்தில் பாடசாலை நூலகங்கள் இந்த ஆவணமாக்கலில் எவ்வாறு பங்களிக்கலாம் என்பது பற்றிய சில ஆரம்ப நிலைகளை இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டலாம். பாடசாலை என்பது ஒரு சமூகத்தின் மிகப் பெறுமதியான ஒரு நிறுவனமாகும். எதிர்காலச்சந்ததிகளை ஆளுமையுடையவர்களாக ஆக்கும்

முதல்நிலையான நிறுவனம் இது. இங்கு தனியே கற்றல் மட்டுமன்றி எதிர்காலத்தில் அந்த மாணவர்கள் சிறந்த தலைமுறையினராக உருவாகுதற்குரிய வழிகாட்டல்களும் வழங்கப் படுகின்றன.

இதற்கு ஏற்ற தேடலையும் வாசிப்பையும் நிகழ்த்துவதற்கு முக்கியமாக அமைபவை பாடசாலை நூலகங்கள் ஆகும். இந்த நூலகங்கள் தனியே நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் தாங்கி நிற்பனவாக அல்லாமல் எமது வாழ்வு வரலாறு சார்ந்தவற்றைச் சேகரித்து ஆவணப்படுத்தும் களமாகவும் திகழ வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. ஏற்கனவே இந்தச் செயற்பாடுகளில் இலங்கையில் உள்ள பொதுநூலகங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக நூலகங்கள் செயலாற்றி வருகின்றன.

ஒவ்வொரு பாடசாலை நூலகமும் ஏற்கனவே வழக்கத்தில் உள்ள நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் பிற எழுத்தாக்க முயற்சிகளையும் சாதாரணமாக வாசிப்புக்கு வைத்திருக்கின்றது. இவை மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் வாசிப்புக்கும் ஆய்வுக்கும் உரியனவாக அமைந்திருப்பன. இதனை நூலகம் என்று சொல்லப்படுகின்ற எல்லா அமைப்புக்களுமே கடைப்பிடிக்கின்றன.

ஒரு பாடசாலை நூலகத்தில் இதற்கும் அப்பால் எவ்வாறானவற்றை ஆவணப்படுத்தலாம் என்று நோக்குவோம்.

1. பாடநூல்கள் - கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால் இலவசப்பாடநூல்களாக காலத்துக்குக் காலம் வெளியிடப்பட்ட எல்லாத்துறை சார்ந்த நூல்களும்
2. ஆசிரியர் கைநூல்கள் - தேசிய கல்வி நிறுவகம் மற்றும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் ஏனைய வழிகாட்டல்கள்
3. கல்வி அமைச்சினால் விசேடமாக வெளியிடப்படுவன. (உதாரணம் - நூல்கள், மலர்கள்)
4. மாணவர்களின் செயற்றிட்டம் அல்லது ஆய்வுகள் (க.பொ. உ/த மாணவர்களினது)
5. குறித்த பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களது நூல்கள் மற்றும் ஆய்வேடுகள் (முடியுமானால்)
6. குறித்த பாடசாலைச் சூழல் சார்ந்த வெளியீடுகள் (எழுத்தாளர், மற்றும் பொது

நிறுவனங்கள்)

7. பாடசாலை சார்ந்து செய்யப்படும் ஏனைய செயற்றிட்டம் அல்லது ஆய்வுகள் (மாணவர், ஆசிரியர், ஏனையவர்)

8. பாடசாலை ஆண்டு மலர்கள், மலர்கள், சஞ்சிகைகள், பருவ இதழ்கள், செய்தி மடல்கள்

9. பழைய மாணவர் சங்கம் மற்றும் பாடசாலை சார்ந்த கிளைச்சங்கங்களால் வெளியிடப்படும் எழுத்தாக்க ஆவணங்கள்

10. பாடசாலை வரலாறு, கட்டிட அமைப்பு மற்றும் அதனுடன் இணைந்த ஆவணங்கள்

11. பாடசாலை நிகழ்வுகள் தொடர்பான அழைப்பிதழ்கள், பத்திரிகை நறுக்குகள், புகைப்படங்கள்

12. பாடசாலை தொடர்பான முக்கியமான ஒளிப்பேழைகள், ஒளிநாடாக்கள்

13. தாபகர், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் முக்கியமான குறிப்புக்கள்

14. பாடசாலையின் சாதனைகள்

இவ்வாறானவற்றை ஆவணப்படுத்தும்போது ஒரு பிள்ளை அல்லது பாடசாலை சார்ந்த சமூகம் தமது பாடசாலை பற்றியும் அது வளர்ந்து வந்த வரலாறு பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். மிகப் பெறுமதியான ஆவணங்களாக இவை கருதப்படும் கட்டத்தில் எமது தமிழர் கல்வி வரலாற்றில் குறித்த பாடசாலையும் அது சார்ந்த சமூகமும் எவ்வாறான நிலையில் இருந்துள்ளன என்ற வரலாற்று ஆய்வுக்கு வழிகாட்டிகளாக அவை அமையக்கூடும்.

இவ்வாறான வேலைகள் ஒரு பாடசாலை நூலகத்தின் வேலைச்சுமையை அதிகரிக்கும் என்றோ அல்லது பாடசாலைக் கற்றற் செயற்பாட்டில் இவை செல்வாக்குச் செலுத்தமாட்டா என்றோ கருதி பலர் இதனைத் தட்டிக் கழிக்கலாம்.

ஆனால் பாடசாலை சார்ந்த சமூகத்திற்கு எப்போதும் இவை தேவையானவையாக இருக்கின்றன. குறித்த பாடசாலையில் இருந்து கல்வி கற்று வெளியேறும் பிள்ளை தனது எதிர்கால ஆய்வுத் தேவைகளுக்கு இந்த நூலகங்களை மீளவும் நாடவேண்டிய நிலை உள்ளது. வரலாற்று நூல்களையும் பிற துறை சார்ந்த நூல்களையும் எழுதும் பேராசிரியர் மற்றும் ஆய்வாளர்களுக்கு மிசனரிமார் தாபித்த கல்லூரி நூலகங்கள் மிகப் பெறுமதியான ஆவணங்களை வழங்கியுள்ளன.

ஆனால் தமிழர் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்ச்சியான போர்ச்சூழல் எல்லாவற்றையும் அழித்து விட்டிருக்கின்றது. இன்று வெளிநாடுகளில் கல்வி மற்றும் ஆய்வினைச் செய்யும் பலர் அந்தந்த நாடுகளில் உள்ள நூலகங்களில் இருந்து தமிழர் வாழ்வு பற்றியும் வரலாறு பற்றியும் மேலைத்தேசத்தவர்கள் எழுதிய குறிப்புக்களில் இருந்து தேடிப்பிடித்துத்தான் எமது வரலாற்றை எழுத வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

எனவே எமது பிரதேசத்து ஆவணங்களையாவது நாம் பேணிப் பாதுக்காக்க முன்வரவேண்டும். அவை எமக்கு இல்லாவிட்டாலும் எதிர்காலத்தில் வரப்போகின்ற எமது சந்ததிகளுக்கு நிச்சயம் உதவப்போகின்றன. இவ்வாறான செயற்றிட்டத்தை இலங்கையில் உள்ள பாடசாலை நூலகங்கள் தத்தமது தகுதிப்பாட்டுக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ளும் போது எல்லாவற்றுக்கும் ஒருவரையோ அல்லது குறித்த நூலகத்தையோ நாம் தேடிச்செல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படாது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எமது வாழ்வையும் எமது வரலாற்றையும் எமது பண்பாட்டையும் எமக்கு அந்நியர் வந்து கற்றுத்தரவேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் ஏற்படாது என்றும் சொல்லலாம்.

இணையத்தில் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியங்கள்

தமிழில் முதன்முதலில் விரிவான கலைக்களஞ்சியங்களை வெளியிட்ட பெருமை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தினையே சாரும்.

தி. சு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் தலைமையில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் ஆக்கும் பணிகளை ஆரம்பித்தது. முதலாவது தொகுதி 1954 இல் வெளியானது. பத்தாவது தொகுதி 1968 இல் வெளியானது. இவற்றில் முதல் 9 தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் ஏறத்தாழ 750 பக்கங்களையும் கடைசித் தொகுதி 560 பக்கங்களையும் கொண்டமைந்தன.

குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியத்தின் மாதிரி ஒன்று 1965 இல் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. முதற்பதிப்புப் பணிகள் 1968 இல் தொடங்கி 1976 இல் நிறைவுபெற்றன. முதற்பதிப்பின் பதிப்பாசிரியராகப் பெரியசாமித் தூரன்

செயற்பட்டார். சிறுவர்களுக்கென வெளிவந்த இக்கலைக்களஞ்சியம் பத்துத் தொகுதிகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஏறத்தாழ 100 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இவ்விரு கலைக்களஞ்சியங்களும் இப்பொழுது தமிழ் இணையக் கல்விக்கழக வலைத்தளத்தில் படிக்கக் கிடைக்கின்றன.

தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்
<http://www.tamilvu.org/library/kalaikalangiyam/lkk00/html/lk00hom.htm>

குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம்
<http://www.tamilvu.org/library/kulandaikal/lku00/html/lku00hom.htm>

தகவல் - கோபி

ஆவணப்படுத்தல் பயனும் அதில் தமிழர்களின் சிறப்பும்

காசி விசுவநாதன்

ஆவணப்படுத்தல் என்பது தனி ஒருவர் வாழ்விலும் சரி, ஒரு சமூக அளவிலும் சரி, ஒரு அரசாங்கத்தாலும் சரி, ஒட்டு மொத்த இனத்தின், அடையாளத்தின் எதிர் காலத்தை, உறுதி செய்வது - ஆவணங்களும், ஆவணப்படுத்தலுமே. அப்படியானால் ஆவணம் என்பது என்ன? ஆவணப்படுத்தல் என்பது என்ன?

ஆவணம் என்பது அன்றாட நடைமுறை வாழ்வில் நம்மால் பயன்படுத்தப்படும் மிக எளிமையான கடிதங்கள், குறிப்பேடுகள், கையேட்டுக் குறிப்புகள் மற்றும் நாம் நமது கல்வி குறித்த தரவு மற்றும் தகுதிச்சான்றிதழ்கள், வீட்டு மனை மற்றும் சொத்துக்களின் உரிமைப் பத்திரங்கள் என்பனவாக, நாம் எளிமையாக புரிந்து கொள்ளலாம்.. இதுவன்றி அரசாங்கம் அன்றாடம் வெளியிடும் குறிப்புகள் அனைத்தும் ஆவணங்களே. மேற்சொன்னவைகளில் நாம் பலவற்றைத் தவிர்க்க இயலாத ஆவணங்களாக பாதுகாக்கின்றோம். இவைகளின் அப்போதைய தேவை நீங்கும் போது, அதனை நாமும் மறந்து விடுகின்றோம். அதன் இன்றியமையாத தன்மையை உணர பல சமயங்களில் நாம் உயிருடன் கூட இருப்பது இல்லை. அதன் தேவை குறித்து நம் வழித்தோன்றல்கள் தேடும் போது, கிடைக்காமலேயே போய்விடும். இதற்குப் பெரும்பாலும், பொதுவில் சில பல குறிப்புகளும், தரவுகளும் இனி தேவைப்படாது என்று நாமே ஒரு வழக்கமான முடிவிற்கு வந்து விடுகின்றோம்.

ஆவணப்படுத்தல் என்பது விழிப்புணர்வுடன், நாம் நடைமுறையில் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு சான்றிதழ்கள், தரவுக்குறிப்புகள், கடிதங்கள், அரசாணைகள், உரிமைப் பத்திரங்கள், நாம் படித்த புத்தகங்கள் (கல்வி, கலை மற்றும் இலக்கிய வடிவங்கள் உட்பட), நான் தோறும் பயன்படுத்தும் பொருட்களும் கூட, கைவிடப்படாமல் அதன் கால நிலையின் அவசியம் குறித்த அலட்சியம் இல்லாமல், இவைகளை தொகுத்துப் பாதுகாத்தல்.

மேற்சொன்னவைகள் எல்லாம் ஒரு சமுதாயத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் மிக இன்றியமையாக கடமையாகக் குறிப்பிடுகிறேன். இதன் காரணம் குறித்து மிக அவசியமாக, விரிவாக நாம் பொருள் உணர்ந்து கொள்வது, காலத்தின் கட்டாயம். இந்த வகையில் ஆவணப்படுத்தல் என்பது பல தளங்களில் (அரசு, மக்கள் இயக்கங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வி நிலையங்கள், இலக்கியவாதிகள், அறிவியலார், தொழில்சார் நிறுவனங்கள், தனி ஒருவர், தனி ஒரு குடும்பம் சார்ந்த, என பல தரப்பட்ட அங்கத்தினர்கள்) இயங்கும் சமூகம், தம் பொறுப்பில் அவைகளை இடைவிடாது, தொய்வில்லாது அவ்வப்போது தங்களின் தடயங்களை, ஆவணங்களை, நிகழ்வுகளை குறிப்புகளாகவோ அல்லது பொருள் படும் குறியீடுகளாகவோ பாதுகாத்தல் என்பதே ஆவணப்படுத்தல். ஆக, ஆவணப்படுத்தல் என்ற செயல்பாடு ஒரு சமூகத்தின் தொடர் விளையாகப் பின்பற்றி வருவதாகும். இதில் தொய்வு ஏற்பட்டால்; அது, நாம் நம் எதிர்காலத்தை தொலைத்து நிற்கும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்து விடும்.

இனி ஆவணங்களை இனம் காண்பது எவ்வாறு என்று பார்ப்போம்.

நம் வீட்டில் மாடத்தில், சாளரத்தின் இடுக்குகளில், பரணில், இருக்கும் எந்த ஒரு அவசியமில்லாக் குறிப்புகளும், பொருட்களுமே எதிர்பாராமல் ஆவணங்களாக மாறும். சான்று : காரைக்குடியை அடுத்த கோட்டையூர் என்ற சிற்றூரில் வாழ்ந்த ரோஜா முத்தையா என்பவர் தன் வாழ் நாள் முழுதும் ஆவணங்களாக அவர் காலத்திலும், அதற்குச் சற்று முந்தைய காலங்களிலும் வெளிவந்த விளம்பர குறிப்புச்சீட்டுகள் (Bit notices for social events) வார இதழ்கள், மாத இதழ்கள், இந்திய விடுதலைப்போராட்ட காலங்களில் விடப்பட்ட துண்டறிக்கைகள், அண்டை அயலார், மற்றும் நண்பர்களிடம் பெற்ற புத்தகங்கள், கைவிடப்பட்ட பொருட்கள், அன்றைய நாட்களில் கடல் கடந்த வாணிபம் செய்த தமிழர்களின் தெற்கு ஆசிய நாட்டு ஆவணங்கள் அதன் ஊடாக கிடைக்கப்பெற்ற ஐரோப்பிய இதழ்கள், பயன்படு பொருட்கள் என பாகுபாடின்றி தேடுவதும், அவைகளை காலவரிசைப்படி தானே தொகுத்து பாதுகாத்தும் வந்தார்.

அவர் வாழும் காலங்களிலேயே, பல்கலைக்கழகங்களும் மாணவர்களும் அவரது சிற்றூர் நோக்கி தங்களது ஆய்விற்குப் படையெடுத்தனர். அவர் வைத்திருந்த பல கைவிடப்பட்ட துண்டறிக்கைகள், விளம்பர குறிப்புச்சீட்டுகள் போன்றவையும் கூட ஆய்வுகளுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. அது மட்டும் அல்ல, அது வெள்ளை அரசாட்சியின் இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் இடைப்பட்ட காலத்தின் கண்ணாடியாக இருந்தது, இருந்து வருகிறது. அவர் வாழ் நாள் முழுவதும் தமது வீட்டில் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக போற்றி செப்பமிட்டு பாதுகாத்து வந்ததன் விளைவு, ஒரு சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல, ஒரு கால நிலையினை ஆராய வேண்டி உலகில் பல கண்டங்களில் இருந்தும் சென்னை வந்து ரோஜா முத்தையா (சென்னை தரமணி) ஆய்வு நிலையத்தில் தங்களது நாட்டின் கடந்த காலத்தை தெரிந்து கொள்கின்றனர். அதுமட்டுமல்ல எதிர் காலத்தையும் உறுதி செய்து கொள்கின்றனர்.

இப்போது நாம் மேலே கண்ட சான்றுகளில், இரண்டு செய்திகளை தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* தனி ஒருவர் திரட்டு என்பது குடும்ப ஆவணங்கள் என்ற நிலை கடந்து, ஒரு காலத்தின் பதிவுகளை ஒரு அரசு செய்ய வேண்டிய ஒன்றினை தனி ஒருவரே செய்து, அதுவே பின் நாளில் தேசிய ஆவணமாக உருப்பெறுவது. (National Archive).

* கழிக்கப்பட்ட துண்டறிக்கைகள் உட்பட, பயன்படுபொருட்களாக இருந்து கைவிடப்பட்டவை (பேனா, நாட்குறிப்பேடு, மூக்குகண்ணாடி, பீங்கான் குவளைகள், எழுதும் மைக் குடுவைகள், மரப்பாவைகள்) என்று சமூகத்தில் விரும்பப்படாதவைகள் எல்லாம், பிற்கால ஆவணங்களாக மாறும் என்பதும், அது

காலத்தின் பதிவுகளாய் நின்று பல விளக்கங்கள் தரும் என்பதே.

* இவற்றை நாம் ஏன் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்றால்? இவையெல்லாம் ஒரு குடும்ப ஆவணமாக இருக்க முழுதும் தகுதியானவை. அதாவது நாம் நமது குடும்பத்தில் உள்ள பல ஆவணங்கள், வீட்டு உரிமைப்பத்திரம் உட்பட பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை. அவற்றில் நம் குடும்ப உறுப்பினர்களின் கல்விச்சான்றிதழ்கள், கடிதங்கள், நாட்குறிப்புகள், நினைவுக்குறிப்புகள் (Autograph) ஆகியவையும் ஆவணங்களே.

இவற்றைக் கூடவா நாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால்? ஆம், வேண்டும் என்பதே பதில். ஆவணங்கள் என்பது ஊமையாக இருந்து, உண்மையை தக்க சமயத்தில் விளக்கம் கூறி நிற்கும். தனி ஒருவரின் குடும்ப ஆவணம், தேசிய ஆவணத்திற்கு ஒப்பானதே. இதனை நாம் உணர்ந்து விட்டால், பின் அந்த சமூகம் ஒரு சீரிய நெறியுடன் முன்னோக்கிச்செல்லும்.

ஆவணப்படுத்தலை நம் குழந்தைகளுக்கு கற்பிப்போம்
அஞ்சல் தலைகள் சேகரிப்பதன் வாயிலாக வழக்கப்படுத்தலாம். அதுதான் ஒரு குடிமகனின் முதல் ஆவணப்படுத்தல் குறித்த விழிப்புணர்வாகும். இத்துடன், நாம் நமது குழந்தைகளுக்கு நமது பண்பாட்டின் தொடர் நிகழ்வினை அவர்கள் வயது முதிர்ச்சிக்கு ஏற்ப செவி வழியாக கூறிவரும் போது, நமது கடந்த மற்றும் எதிர்கால தன்னுணர்வினை செப்பம் செய்யலாம். அதுவே ஒரு ஆவணப்படுத்தல் தான். இந்த விழிப்புத்தன்மை பின்னர் தன் குடும்பத்து தகவல்களில் இருந்து ஒரு இனத்தின், நாட்டின் பதிவுகளை பாதுகாக்கும் சீரிய கடமைக்கு இட்டுச்செல்லும். மேலும் ஒரு சான்று.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்க காலத்தில் ருஷ்ய நாட்டின் சமூக அரசியல் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. அதன் தொடர் நிகழ்வாக சோவியத் புரட்சி நிகழ்ந்து அதன் தலைமைப் பொறுப்பிற்கு வந்த திரு. விளாடிமிர் உல்யானவ் லெனின், தமது நாட்டு மக்களிடம் வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தார். அது "மக்கள் யாவரும் தங்களிடம் உள்ள சிறு சிறு குறிப்புகள், கைப்பிரதிகள், கையேடுகள், கடிதங்கள், எழுத்துக்குறிப்புகள் அனைத்தையும் சேகரித்துத் தாருங்கள், நாம் நமது போராட்டங்களை ஆவணப்படுத்தி காலவரிசையுடன் பகுத்து, தொகுத்து பின்னர் வரும் நம் வழித்தோன்றல்களுக்கு வைக்க வேண்டும். அதுவே நாம் அவர்களுக்கு நமது உழைப்பின் வலியினை உணரவும், அவர்களின் எதிர்காலத்திற்கு உந்துதலாகவும் இருக்கச் செய்யும். இது காலத்தால் செய்ய வேண்டிய அவசியம் " என்றார்.

தேசிய ஆவணங்கள்

தேசிய ஆவணங்கள் என்பது ஒரு நாட்டின் அரசாங்கத்தால் தன் கடந்த கால, நிகழ் கால அரசு நடவடிக்கைகள், நிகழ்வுகள், நீதிமன்ற ஆவணத்தொகுப்புகள், சட்ட மன்ற, பாராளுமன்ற குறிப்புகள், அவை நடவடிக்கைகள், தொல்லியல் முனைப்பு வாய்ந்த, தொடர்புடைய குறிப்புகள், அரசியல் தலைவர்கள், கவிஞர்கள் மற்றும் பல்துறை அறிஞர்கள் ஆகியவர்களின் எழுத்துக்குறிப்புகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து பாதுகாத்தலே, ஒரு தேசிய ஆவணக்காப்பகமாகும் (National Archive). இது அரசாங்கத்தால் நிலையான, ஒரு குழு அமைத்து செயல்

படுத்தப்படும். அந்த நாட்டின் குடிமக்கள், மாணவர்கள், கல்வியாளர்கள், ஆய்வு மேற்கொள்வோர் இங்கே தங்களை முறையாகப் பதிவு செய்து தங்களுக்குத் தேவையான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம். குடியரிமை இல்லாத பிற நாட்டினரும் தங்கள் நாடுகளின் பரிந்துரைக் கடிதத்துடன் முறையாகப் பதிவு செய்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளலாம். இங்கு ஆய்வுகள் மேற்கொண்டவர்களின் புத்தகங்களும் மற்றும் ஏனைய வேளியீடுகளும் கொண்ட ஒரு நூலகமும் செயல்படும். இது தவிர ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கும் பணியும் உலகளாவிய தரப்படி பாதுகாக்கும் பிரிவு ஒன்றும் இயங்கி வரும். பொதுவாக ஆவணக் காப்பகங்கள் பொதுமக்கள் அனைவரும் எளிதில் பங்குபெற முடியாது. அது தேவையும் இல்லை. இது ஆய்வுகள் செய்பவர்களுக்கு மட்டுமே உதவும்.

அருங்காட்சியகங்கள்

பொதுமக்கள் எளிதில் கண்டு பயன்பெறும் வகையில் அமையப்பெற்றவை அருங்காட்சியகங்களே. இதுவே எளிய மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தொல்லியல் சான்றுகள், உருவச்சிலைகள், ஓவியங்கள், பழங்கால பயன்படு பொருட்கள், காலம் தோறும் அகழ்வாய்வில் வெளிப்படும் கற்படிவங்கள் ஆகியவற்றை அழகிய கண்ணாடி காட்சிப் பேழைகளில் வைத்து, பாமரரும் உணரும் வண்ணம் நமது தொன்மச் சான்றுகளை பொதுமக்களுக்கு அறியத் தருவார்கள். அருங்காட்சியகங்கள், ஒரு நாட்டில் தலைமையாக ஒரு இடத்திலும், மற்றும் மாவட்ட நிர்வாகங்கள் உள்ள பெரு நகரங்களில் சிறிய அளவிலும் அமைப்பார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் சிறப்பு தொல்லியல் சான்றுகள் அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும். மிக உன்னத தொல்லியல் வடிவங்கள் தலைமை அருங்காட்சியகம் சென்று விட்டால் அதனை புகைப்படம் அல்லது, மாதிரி வடிவம் எடுத்து குறிப்புகளுடன் அந்த மாவட்ட காட்சியகத்தில் வைப்பார்கள். குழந்தைகளை ஒவ்வொரு அருங்காட்சியகங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்வது உன்னதமான கடமை. அவர்களுக்கு இளம் வயதிலேயே தொன்மை வரலாறுகளும், தொல்லியல் வடிவங்களையும், அதனை பாதுகாப்பது குறித்த விழிப்புணர்வும், பிற்கால தலைமுறையினர் வாழையடி வாழையாக பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயல்பட வழி வகை செய்யும்.

தனி ஒருவர் ஆவணத்திரட்டு

தனி ஒருவர் ஆவணம் திரட்டுதல் அல்லது பாதுகாத்தல் என்பது ஒவ்வொரு குடும்பம் தோறும் செய்ய முடியும். அது குடும்ப ஆவணமாக அறியப்படும். அவர்களின் நாட்குறிப்பேடு, பாராட்டுச் சான்றிதழ்கள், தம் முன்னோர் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்ட குறிப்புகள், புகைப்படங்கள் அதனோடு தொடர்புடைய ஆவணங்கள், ஆகியவற்றைத் தொகுப்பதும் பாதுகாப்பதும் ஆகும். இது போல பலர் தங்களின் ஆவணங்களை தங்கள் வீட்டின் வரவேற்பறையில் வைத்துள்ளனர். அப்படி இட வசதி இல்லாவிட்டாலும் அவைகளை முறையாக கோப்புகளில் வைத்து பாதுகாத்து வரலாம். இப்படி பாதுகாக்கப்படும் தனி ஒருவர் ஆவணத்திரட்டு பிற்காலங்களில் தேசிய ஆவணத்தின் நிலைக்கு உயர்ந்து நிற்கும். எளிய சேகரித்தல் என்ற நிலையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட, ரோசா முத்தையா அவர்களின், திரட்டு பல பல்கலைக்கழகங்கள் தேடிவந்து பயன்படுத்தும் பெட்டகமாக திகழ்கிறது.. நம் தமிழ் மண்ணில் ஒப்புயர்வற்ற அருஞ்செயலை செய்து, வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களின் வாழ்வியல்,

இலக்கியம், தொன்மை அனைத்தையும் ஆவணப்படுத்திய பெருமை தமிழ் தாத்தா திருமிகு. உ.வே.சாமி நாத ஐயர் அவர்களையே சாரும்.

தமிழ் தாத்தா

செவ்வியல் தமிழ் மொழியினை மீட்டுருவாக்கம் செய்த பெருந்தகை: இன்று நாமும், நம் குழந்தைகளையும் பிழைப்புக்காகவே படிக்கவைக்கும் நோக்கம் இருக்கும் காலத்தில், சற்று முன்னரே தன் வாழ்வை, தமிழ் படிப்பதே தன் நோக்கம் என்று, ஒரு நல்லாசிரியரைத் தேடி இறுதியில், மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் வந்து சேர்ந்து, அந்த நாள் முதலாய் தமிழையும், தன் வாழ்வையும் ஆவணமாக்கியவர் திருமிகு ஐயா தமிழ் தாத்தா அவர்கள். அவர் வாழ்ந்த காலம் என்பது, மிகச்சரியாக ஒரு கால நிலையின்தன்மாற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது அதன் நம் இன்றும் கூட அவரது 'என் சரிதம்' என்ற தன் வரலாற்று நூலில், காணும் போது உணர முடியும். ஆனால் அதனை தான் வாழும் நாளிலேயே உணர்ந்த தமிழ் தாத்தா அவர்கள், சரியான நேரத்தில் எட்டில், ஒரு சில கவிராயர் வீடுகளில் இருந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை அச்சேற்றினார். இந்த கால மாற்றத்தையும், வாழ்வியலின் தன்மாற்றத்தையும் மிகச்சரியாக புரிந்து கொள்வதே ஒரு குடிமகனுக்கு தேவையான பண்பு. அதனையும் தாண்டி, வழக்கில் இருந்த வைதீக பக்தி இலக்கியங்கள் தவிர்த்து, மிகச் சிறுபான்மையாக உயர் பண்டிதர் வீடுகளில் இருந்த பல இலக்கியங்கள் பெயர் தெரியாத பல தமிழர்களால் 2500 வருடங்களாக படி எடுக்கப்பட்டு, (இதுவும் மிகப்பெரிய தொடர் ஆவணப்படுத்தலே!) பெயர் தெரியாத பல தமிழர்கள் காலத்தே தம் கடமையை, இடைவிடாது பலன் எதிர் பாராமல் செய்து போனதனால், அதனை தமிழ் தாத்தா 19ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சேற்றினார். இதற்கு முன்னோடியாக, ஈழத்து அறிஞர் திருமிகு சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் 1853இல் நீதி நெறி விளக்கம், மற்றும் தொல்காப்பியத்தை அச்சில் ஏற்றினார். இதன் பிறகு பல அரிய நூல்களையும், அதன் மணிமுடியாய் சங்க இலக்கியங்களையும் தமிழ் தாத்தா அவர்கள் வெளியிட்ட பிறகே, தமிழின் தொன்மை உலகறிந்த ஒன்றானது.

ஊர் தோறும் சென்று ஒவ்வொருவர் வீடுகளிலும் இருக்கும் அருந்தமிழ் இலக்கியத்தை மீட்டு அச்சேற்றி அழகுபடுத்தினார் என்றால்- அவரது ஆவணப்படுத்தல் என்ற அரும்பணியினை, ஈதென்ன பெரிது? என்று இன்றைய தலைமுறை நினைக்கக்கூடும். பனை ஓலைச்சுவடிகள் எல்லாம் ஒரு நூற்றாண்டிற்கு மேல் இற்றுப்போகும். அதனை இரு பக்கங்களிலும் நூல் கொண்டு கோர்த்து கட்டி (அதனால் தான், நாம் படிக்கும் "புத்தகம்" என்ற வடமொழி சொல்லுக்கு நம் சங்க காலம் தொட்டு 'நூல்' என்றனர். நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை என்பது படித்தவர்கள் பதிவு செய்து தொகுப்பது என்று பொருள்.) வேப்பிலை போன்ற மருத்துவ காப்பில் தான் பாதுகாப்பர். அதன் உறுதிக்காலம் இறுதியினை அடைவது அறிந்து, மீண்டும் படி எடுப்பர். இவ்வாறு சங்க இலக்கியங்களை, கடந்த இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளாய் மதம் கடந்த, உண்மை அறிந்த, பண்டிதர் பெருமக்கள் காத்து வந்துள்ளது, தமிழ் செய்த தவப்பயனேயன்றி வேறு என்ன? அந்தத் தொடர் வழியில் கால மாற்றத்தினை உணர்ந்த இருவர் தான்,

தமிழ் தாத்தாவும் ஈழத்து அறிஞர் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களும்.

கிடைத்த சுவடிகளை தரம்பிரிப்பது, அதனை வேறு இடத்தில் கிடைத்த சுவடிகளுடன் ஒப்பு நோக்குவது, செல்லரித்த இடங்களை அதன் நேர் இணையான வேறு சுவடிகளில் சரிபார்த்து காகிதத்தில் பெயர்த்து எழுதுவது, செல்லரித்து விடுபட்டு தக்க சான்று இல்லாத இடங்களை (.....) கோடிட்டு, "இந்த இடங்களை பழுதுபட்ட சுவடிகளில் காணக் கிடைக்காமையால் அதன்படியே விடுகிறேன்.." என்று குறிப்பெழுதுவது, எழுதியவற்றை தொகுத்து காகித வடிவிலேயே பாதுகாத்து (அவர் காலத்தில் குடுவையில் தொட்டு எழுதும் பேனா என்பதனையும் நினைவில் கொள்க; மேலும் காகிதம் என்பது அதிகம் புழக்கத்தில் இல்லாத ஒன்று என்பதும் நினைவில் கொள்க) பின்னர் சென்னை வந்து (முதலில் தமிழ் தாத்தா கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்) அச்சில் ஏற்றுவதும் அதற்கு முன்னர் அச்சுப்பிழை சரிபார்ப்பது, (Proof reading) என்பதாக ஒரு பெரும்பணியை செப்பமுற செய்தார். இந்தத் தகவல்கள் மிக எளிமையாக, சென்னை வந்து போகும் பயண நிகழ்வினைக்கூட தன் வரலாற்றில் எழுதி உள்ளார். அவரது "என் சரிதம்" என்ற தன் வரலாற்று நூலும் ஒரு நூற்றாண்டின் ஆவணமாய் திகழ்கிறது.

இப்படியாக தனி ஒருவர் ஆவணத்திரட்டு என்பது பின் நாளில் தேசிய ஆவணத்தின் உயர் நிலைக்குச் சென்று நிற்கும். தமிழ் தாத்தா அவர்களின் ஆவணங்கள் அனைத்தும் அவர் பெயரில் ஒரு நூலகமாக, அவரது சுவடிகள், அவரது நாட் குறிப்பேடு மற்றும் அவர் பதிப்பித்த நூல்கள், மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்கள் சார்ந்த நூல்கள் என அனைத்தும் கொண்ட, ஒரு ஆவண நூலகமாக, சென்னை திருவான்மியூரில் இயங்குகிறது. அவர் இன்றளவும் தமிழோடு அங்குதான் வாழ்கின்றார்.

முதல் நிலை ஆவணங்கள்

ஆவணங்களை இனம் காண்பதில் மேலும் ஒரு வகை. அதாவது, 1. நாட்குறிப்பேடு, 2.கடிதங்கள், 3. விருப்ப உயில், 4.அரசு அறிவிக்கைகள், 5. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களின் எழுத்துப்படிகள், குறிப்புகள். 6. நீதி மன்ற வழக்குக் குறிப்புகள், 7. அரசிதழ் (Gazetteer), 8. தடயவியல் சான்றிதழ்கள் போன்றவைகள். நாட்குறிப்பேடு, தன் வரலாறு ஆகியவை, வரலாற்றில் முதல் நிலை ஆவணங்கள் ஆகின்றன. ஒரு நேர்மையான சிந்தனையாளரின் மேற்படி பதிவுகள், காலத்தை வென்று சமூகத்தை தாங்கிப்பிடிக்கும் ஆற்றல் உடையன.

சிறந்த எடுத்துக்காட்டு

- * புதுவை ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளை அவர்களின் நாட்குறிப்பேட்டு தொகுப்புகள்
- * மன்னர் பால்சுர சேதுபதி அவர்களின் நாட்குறிப்பேடு
- * மறை மலை அடிகள் நாட் குறிப்பேடு
- * தமிழ் தாத்தா மற்றும் நாமக்கல் கவிஞர் ஆகியோரின் தன் வரலாறு நூல்கள் ஆகியவை சிறந்த முதல் நிலை ஆவணங்களாக உள்ளன.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

நன்றி : www.siragu.com

வலைப்பதிவுகளிலிருந்து ...

நூலகம் தளம் - இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள்

நூலகம் என்ற தளத்தை சமீபத்தில் பார்த்தேன். இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் இங்கே சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்ப் புத்தகங்கள் மட்டுமல்ல, ஆனந்த கெண்டிஷ் குமாரசாமி எழுதிய Dance of Siva போன்ற ஆங்கிலப் புத்தகங்களும் pdf வடிவில் கிடைக்கின்றன. கட்டாயம் பாருங்கள் என்று பரிந்துரைக்கிறேன்.

பொதுவாக தமிழகத்து தமிழர்களுக்கு இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி அதிகம் தெரிவதில்லை. நான் ஓரளவாவது படித்திருப்பது அ. முத்துலிங்கத்தை மட்டுமே. படிப்பதை விடுங்கள், எனக்கு தெரிந்த இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம் அ. முத்துலிங்கம், மு. தளையசிங்கம், டொமினிக் ஜீவா, ஷோபா சக்தி, தேவகாந்தன். (தளையசிங்கம் பற்றி ஜெயமோகன் ஓரளவு எழுதி இருக்கிறார். சிறு வயதில் குழுதத்தில் டொமினிக் ஜீவாவின் எழுத்துகளைப் படித்திருக்கிறேன். ஷோபா சக்தி எழுதிய கொரில்லா புத்தகம் சமீபத்தில் நிறைய பேசப்பட்டது. தேவகாந்தன் 'கதாகாலம்' என்ற மகாபாரதப் புத்தகம் ஒன்றை எழுதி இருக்கிறாராம்.) சராசரிக்கு சற்று மேம்பட்ட வாசகனான, படிப்பில் மோகம் மற்றும் தேடல் உள்ள என் கதியே இதுதான்.

இந்தத் தளத்தை வைத்துக் கொண்டாவது இலங்கைப் படைப்புலகத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்வோம்.

- சிலிகான் ஷெல்ஃப்

<http://siliconshelf.wordpress.com/2011/12/26/நூலகம்-தளம்-இலங்கைத்-தமிழ்/>

சில எண்ணங்கள்

யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டு 28 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. சில வருடங்களின் முன்னர் எரியும் நினைவுகள் என்ற பெயரில், இப்போது பார்த்தாலும் நெஞ்சை உலுக்கும் அந்த நினைவுகளை சோமிதரன் ஆவணப்படுத்தியிருந்தார். இந்த நூலக எரிப்புப் பற்றி அதிகம் பேசும் பலர் கூட இந்த ஆவணப் படத்தைப் பார்க்கவில்லை என்று பலருடன் பேசியபோது தெரிந்து கொண்டேன். 'யாழ்ப்பாணம் எரிகிறது', '24 மணி நேரம்' ஆகிய இரண்டு நூல்களிலும் யாழ்ப்பாண எரிப்புப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுஜாதா ஒரு லட்சம் புத்தகங்கள் என்ற பெயரில் அந்த வலியை, அதற்குப் பின்னால் நடந்த மோசமான சிங்கள மற்றும் சில தமிழர்களின் அரசியலை ஒரு குறுநாவல் ஆக்கினார். இவையெல்லாம் நிச்சயம் எல்லாரும் பார்க்கவும், படிக்கவும், பத்திரப்படுத்தவும் வேண்டிய ஆவணங்கள். தமிழர்களிடம் இருக்கும் மிக மோசமான வழக்கம் சரியான முறையில் ஆவணப்படுத்தாமை என்று பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலங்களிலேயே அதே தவறை திருப்பித் திருப்பிச் செய்துவருகிறோம்.

ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பல முக்கியமான புத்தகங்கள் தற்போது அச்சிலேயே இல்லை. சில அவசர தேவைகளின்போது உசாத்துணை செய்யக்கூட அவை கிடைப்பதில்லை. அண்மையில் முக்கியமான ஈழத்து எழுத்தாளர் ஒருவரது படைப்புகளை முன்வைத்து ஒரு விரிவான ஆய்வு ஒன்றினை ஒருவர் செய்ய விரும்பியபோது அவரது பல புத்தகங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் ஏற்பட்ட சிரமம் பெருந்தடையாக அமைந்தது. இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில்தான் நூலகம் என்கிற பெயரில் இணையத்தில் செய்யப்படுகிற ஈழத்தமிழ்ப் படைப்புகளின் தொகுப்பின் முக்கியத்துவத்தை அறியமுடிகின்றது. 5000 இற்கும் அண்மித்த புத்தகங்களை ஒழுங்கான பகுப்புகளுடன் மிகவும் நேர்த்தியாகத் தொகுத்துள்ளது தமிழர்க்கும், தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் ஈழத்தமிழ் படைப்பிலக்கியத்தின் பங்கைச் சரியான முறையில் வெளிப்படுத்தும் என்றே நினைக்கிறேன். தவிர, இணையத்தில் பதிவேற்றப்பட்டவற்றுக்கு இருக்கும் சாகாவரம் காரணமாக மோசமான போர்ச் சூழலையும் தாண்டி படைப்புகள் சிரஞ்சீவித்தனம் பெற்றுவிடுகின்றன. எந்த ஒரு விடயத்தையும் அது வாழும் காலத்தில் கொண்டாடாத தமிழர்கள், நூலகத்தின் பயனையாவது சரியான முறையில் நுகர்வார்கள் என்ற கிளர் ஒளி நம்பிக்கை இருக்கின்றது.

- அருண்மொழிவர்மன் பக்கங்கள்

<http://amvarman.blogspot.com.au/2009/09/blog-post.html>
(ஒரு பகுதி)